

Despre Parnasianism

Parnasianismul (fr. parnassien - Parnas, munte in Fo cida, consacrat lui Apolo si muzelor din mitologia greaca).

Curentul defineste miscarea literara aparuta in Franta, la mijlocul secolului al XIX-lea (1850-1870), ca o reactie fata de romantism. Numele este dat de publicatia antologica Parnasul contemporan (Le Parnasse contemporain) - 3 volume 1866-1876).

Particularitati: constructie savanta, impersonala, obiectiva, imagism. rafinat virtuozaitatea formei, poezie picturala, rece, subiectivitatea fiind aproape redusa; corectitudinea versului, so noritatile cuvintelor, bogatia si raritatea rimelor. Primand perfectiunea; se va cultiva, cu precadere, poezia cu forma fixa sonetul, rondelul.

Promotorii curentului: Th Gautier, Leconte de Lisle, considerat si seful scolii parnasiene prin Poemele antice 1852), Ch Baudelaire, fh. de Banville, J.M. Heredia.

In literatura romana: Iuliu Cezar Savescu, st. Petica. Al. Macedonski - volumele: Excelsior, Fiori sacre, Poema rondelurilor aparut postum. T. Vianu vorbeste de o etapa parna siana si in poezia lui Ion Barbu.